

Патријарх Порфирије: Сваки сусрет са Христом јесте наше спасење

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије предстојао је 6. фебруара 2022. године, у Недељу о Закхеју, евхаристијским сабрањем у храму Светог Саве на Врачару уз саслужење Преосвећеног Епископа ремезијанског г. Стефана (фотогалерија).

-Закхеј, иако је био цариник, није заборавио у себи потребу за Богом и зато чини све када је Христос наишао да би могао да чује Његову реч и види Га. Сваки сусрет са Христом и Његов улазак у наш дом је наше спасење. Али исто тако, сваки сусрет са Христом јесте промена нашег унутрашњег бића и живота, поучио је Патријарх. У наставку доносимо Патријархову беседу у целини:

У име Оца и Сина и Светог Духа. Браћо и сестре, данашња недеља у календару наше Цркве се зове Закхејева недеља и она представља почетак

припреме за велики Васкршњи пост, за велику Четрдесетницу која нам предстоји.

У одломку из Јеванђеља чули смо причу у којој нас јеванђелист Лука обавештава да се Господ нашао у Јерихону. Јерихон је, да се подсетимо, град који је по свему супротан светом граду Јерусалиму. Наиме, у Јерихону живе незнабошци, идолопоклоници, али чињеница да се Господ ту нашао и не само да је тихо и неприметно прошао кроз Јерихон, него је итекако откривао себе као Спаситеља, вршио своје дело, своју мисију, показује да је Господ дошао свим људима, да је дошао и онима који су припадници изабраног народа, али је дошао да има свој плод и имећу онима који су идолопоклоници, који нису знали Живога Бога, јер сваки човек који је произишао из Његових руку јесте Његова икона и позван је у познање истине.

У Јерихону имамо још један потресан догађај, а то је да оног тренутка када Господ пролази, проповеда и чини чуда кроз Јерихон, имамо једног цариника – да се подсетимо: цариници су сматрани грешним људима, онима који су узимали порез од народа, али узимајући порез од народа, они су узимали и за себе, а не само за буџет царева и буџет државе – цариника који је био ниског раста и није могао да види и да чује како ваља реч Исуса Христа, Спаситеља, Месије, и он се успиње на једну смокву. Међутим, Господ видевши га обрати му се и каже да ће данас бити у дому Закхејевом и да ће доћи у тај дом спасења. У току припреме за Васкршњи пост кроз догађај сусрета између Закхеја и Христа Црква нас припрема тако што подсећа да је важно да без обзира какав је наш живот и без обзира како нас људи третирају, да ли препознају то што је у нама или не, важно је да како год било никада да не изгубимо жељу и потребу за Христом. Та потреба по природи постоји у нама, али је опхрвани разним проблемима, искушењима животним или пак занесени и заведени магијом овога света, разним садржајима који се представљају као духовни а који нас могу завести, могуће је да то што у нама по природи постоји, оно што нам је од Бога дато, да негде буде затрпано, закопано и заборављено и да тај природни импулс, природни покрет, потребу за Богом једноставно паралишемо у себи. Дакле, важно је да идући ка тајни спасења увек ма где били и ма шта нам се дешавало у животу чувамо у себи ту потребу за Христом, јер, ево, Закхеј иако малог раста, иако цариник, дакле евидентни грешник, онај кога људи препознају као некога који злоупотребљава своју позицију, он такав није затрпао, није заборавио у себи

потребу за Богом и зато чини све када је Христос наишао да може да чује његову реч и да може да га види. И Господ, понављам, каже: Данас ћу бити у дому твоме, данас ће доћи спасење дому твоме.

Сваки сусрет са Христом и Његов улазак у наш дом и није ништа друго него наше спасење. И важно је и та чињеница да Господ каже да ће ући у дом Закхејев и да ће доћи спасење дому његовом. Дакле, не њему појединачно него његовој породици, заједници којој он припада, јер спасење никада није појединачно, никада није индивидуално. Један хришћанин – ниједан хришћанин, како каже један од учитеља Цркве.

Дакле, сваки сусрет са Христом, Његов долазак у наш живот јесте наше спасење, али исто тако сваки сусрет са Христом јесте измена, промена нашег унутрашњег бића и живота. Закхеј у сусрету са Христом пројављује промену, преображај, другим речима покајање. Неће променити место на којем је живео, неће напустити ни људе са којима је ступао у односе, у заједницу, али се мења изнутра и то јесте, браћо и сестре, сусрет са Христом. Са једне стране то је наше спасење и спасење нашем дому, а у исто време не мењамо свој спољашњи изглед, већ се мењамо изнутра. Понекад, наравно, то наилази на чуђење и одбацивање и оптужбе оних који су око нас.

Нека би Господ дао да, ево, идући у сусрет почетку велике Четрдесетнице полако се припремамо за њу како бисмо онда њом путујући ка тајни победе над смрћу, ка тајни Васкрсења Христовог, били истински спремни. Нека пример Закхејев буде подстрек и инспирација нама како бисмо заувек сачували пре свега потребу за Христом, а кад то постоји онда смо и на сигурном путу који води ка Царству Небеском. Амин.

spc.rs